

ZPRAVODAJ

POPELÍN a HORNÍ OLEŠNÁ

Ročník XX.

říjen 2018

č. 3/18

...Milí spoluobčané, čtenáři...

V pohádce O Šípkové Růžence bylo celé království usnáno kletbou na magických sto let. Vždy mě zajímalo, co se za toto dlouhé období mohlo stát. Do jakého světa se celé království probudí... kolik se může stát věcí.

Letos bude podobně magický – ne tak pohádkový – časový úsek vzpomínat celá republika. V roce 1918 se touha mnoha Čechů a Slováků po životě ve společném, svrchovaném státě proměnila ve skutečnost. Československo vykročilo na cestu dějinami

a záhy si získalo mezinárodní respekt a uznání. Píše se rok 2018. Od tehdejších událostí uplynulo právě jedno století. Mapa Evropy se za tu dobu mnohokrát změnila. Měnily se i hranice našich zemí. Pro naše moderní dějiny přesto zůstává rok 1918 přelomový. 100 let je krásné, kulaté výročí, pojďme jej oslavit! Pojďme si uvědomit, že žijeme v nejlepších časech naší republiky, pojďme být na sebe ohleduplnější, být hrdější na vlast a na místo, ve kterém jsme se dobrovolně rozhodli žít.

Vše se v obci mění v čím dál rychlejší životním víru, něco bylo smeteno, něco se nově objevilo... Schválně, zkuste si tipnout, kolik let je nepostradatelnou součástí Popelína naše škola... I přes lepší i horší časy ji tady máme letos již 230 let. Důležité je pro nás hlavně to, aby tady pro nás vždy byla.

*Krásné prožití letošního podzimu
Vám přeje za celou redakci Zpravodaje
Dana Hesová*

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, třetí číslo Zpravodaje se k Vám dostává trochu později než obvykle. Jeho říjnovým vydáním chceme i my přispět k oslavám **100. výročí vzniku naší republiky**. Rok 2018 není významný jen z pohledu České republiky. Je významný i pro naši obec. V letošním roce si zároveň připomínáme **230 let od postavení kostela sv. Petra a Pavla a založení triviální školy v Popelíně**. I když je v tom kouzlo nechtěného, myslím, že se nám v těchto výročích propojuje to, co je pro současnost i budoucnost naší vlasti a obce nejdůležitější.

Připomeňme si, že hodnoty, které uznáváme a podle kterých se snažíme a měli bychom žít, vycházejí z křesťansko – židovské tradice. A také jak je nezbytné kvalitní vzdělání pro život dalších generací, především dobrá znalost historie. Abychom byli hrdým a sebevědomým národem a ne stádem tupých ovcí.

28. října si i přes různá úskalí, kterým museli naši předci čelit, připomeneme 100 let od vzniku Československa. I když můžeme mít dojem, že žijeme ve velmi složité době (díky informacím, které se na nás valí ze všech stran), domnívám se, že když se nad vším v klidu zamyslíme, máme velké štěstí, protože prožíváme jedno z nejlepších období českého národa. Je jisté co zlepšovat, ale pokud se podíváme ko-

lem sebe a tím myslím i za hranice České republiky, pak žijeme v zemi, kde funguje státní správa, infrastruktura, zdravotnictví i školství. Žijeme v zemi, která žije v míru, kde není hlad, kde, když se nám něco nelíbí, máme možnost to změnit. Až si to naše stoleté výročí budeme připomínat, vzpomeňme si také na to, kolik celosvětově významných vědců, lékařů, sportovců a umělců z naší relativně malé republiky vzešlo. Myslím, že právem máme být na co hrdí. Především však nesmíme zapomenout na ty, kteří pro nás a pro budoucnost naší vlasti obětovali vlastní život.

Přeji nám všem, aby další léta a desetiletí prožívala Česká republika i Popelín a jeho více než dvousetletá škola v klidu a pohodě, což můžeme částečně ovlivnit i my. **Obě výročí si připomeneme v pátek 26. října Dnem otevřených dveří v ZŠ a MŠ Popelín a slavnostním shromážděním v Zámeckém parku v Popelíně**. V obou našich obcích bude vysazen při této příležitosti strom republiky, náš národní strom lípa.

Jak jsme Vás již informovali, v soutěži Jihočeská vesnice roku 2018 jsme obsadili třetí místo. V pátek 10. srpna převzali zástupci naší obce ocenění při slavnostním vyhlášení výsledků ve Svatém Janu nad Malší – vítězná obci letošního roku. Odměnou za třetí místo je

300 000,- Kč z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2019 a dar od Jihočeského kraje ve výši 30 000,- Kč.

5. a 6. října proběhnou volby do zastupitelstva naší obce. Prvním dnem voleb končí funkční období členům zastupitelstva, kteří vedli obec v letech 2014–2018. Chtěl bych na tomto místě osobně poděkovat všem zastupitelkám a zastupitelům za jejich práci pro naši obec.

Na konci října skončí také roční zkušební provoz splaškové kanalizace s čističkou odpadních vod v Popelíně. V té době by už měly být při-

Členové zastupitelstva 2014–2018:

Ing. Jiří Houška,
Ing. Tomáš Zaňák,
Dana Hesová,
Pavel Svoboda
a Robin Stiebler.
Chybí: Věra Kytlerová,
Ing. Petr Mejstnar,
Luboš Hřebecký
a Petr Poljak.

pojeny všechny nemovitosti, které lze připojit. K dnešnímu dni (30. 9.) zbývá připojit přibližně deset nemovitostí. Tak věřme, že to všichni zvládnou a my úspěšně projdeme závěrečným vyhodnocením akce, což je důležité pro definitivní přiznání dotace od Ministerstva zemědělství ČR (20 000 000,- Kč) a od Jihočeského kraje (2 000 000,- Kč).

Všem Vám přeji příjemný a úspěšný podzim a těším se na setkání při příležitosti oslav stého výročí České republiky 26. října.

Ing. Tomáš Zaňák, starosta obce

ZŠ A MŠ POPELÍN

Popelínská škola a její změny

Popelínská škola byla založena již v roce 1788. Dnes je těžko představitelné, že v roce 1824 ji navštěvovalo 233 žáků. Počet žáků však postupně klesal a o sto let později v roce 1924 bylo v popelínské škole zapsáno již jen 109 žáků. Škola byla do roku 1949 v budově dnešního obecního úřadu, nejdříve jednotřídní a od roku 1881 dvojtřídní. Po 2. světové válce byl zkonfiskován majetek velkostatkáře Kaliny a v roce 1949 byla místní škola po přestavbě přestěhována do Kalinova zámku.

Po silných poválečných ročnících přišel však opět další úbytek žáků. To mělo za následek nejdříve změnu školy na jednotřídní a nakonec i ta byla v roce 1980 uzavřena pro nedostatek žáků. Ke zrušení základní školy v Popelíně došlo po 192 letech jejího trvání.

Naštěstí v roce 1991 (po 11 letech) mohla být škola znovu otevřena a od té doby mají místní žáci od 1. do 5. ročníku možnost navštěvovat naši krásnou zámeckou, upravenou a vlnidnou školu v Popelíně. Dnes je naše škola znovu dvojtřídní.

Mateřská škola byla v Popelíně zřízena v r. 1947 v přízemí budovy současného obecního úřadu, později i ona byla přestěhována do budovy bývalého zámku. I pro malé děti je tu příjemné prostředí s možností využití zámeckého parku.

Přejme našim dětem, aby popelínská škola sloužila jejich vzdělávání i v dalších letech.

Mgr. J. Čevelíková

žáci popelínské školy v roce 1924

Škola má narozeniny

Letošní školní rok byl zahájen v pondělí 3. září 2018. Do školy nastoupilo 7 nových prvňáčků. Jsme velmi rádi, že ve škole i ve školce máme dostatek dětí. A tudíž můžeme mít

2 třídy základní školy a 1 třídu mateřské školy. V minulosti tak tomu nebylo a bylo i období, kdy škola musela být zavřena. Zmiňuji to především s ohledem na letošní výročí. Popelín-

ská škola byla založena již v roce 1788. Letos slavíme tedy 230 let od jejího vzniku. Je to již úctyhodné číslo.

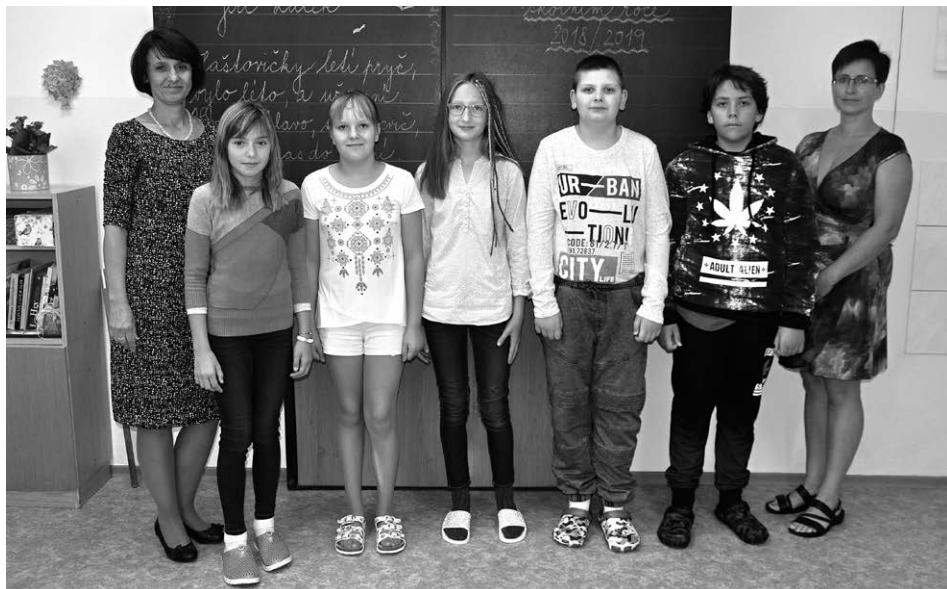
Pevně věřím, že i další roky přibudou a budoucí generace si budou připomínat další desítky či stovky let od založení školy.

Škola je nedílnou součástí obce. Myslím si, že bez školy by bylo v obci smutno. Nebyl by slyšet tolik dětských smíchů a hlavně mladé rodiny by měly tendenci odcházet do měst. Život ve vsi by byl o poznání smutnější. Proto je velice dobře, že se díky zřizovateli a všem podporovatelům školy stále daří udržet školu při životě a plnou dětí.

Abychom vše patřičně oslavili, zveme Vás na Den otevřených dveří, který se bude konat v pátek 26. října 2018 v době od 13,30 do 15,30 hod. Připomeneme si nejenom 230 let školy, ale zároveň ve spolupráci s obcí 100 let vzniku Československa.

Velmi se těšíme.

Za kolektiv pracovníků školy
Mgr. Lenka Macků

28. říjen 1918 – Den vzniku samostatné Československé republiky

V letošním roce si 28. října připomeneme 100 let od vzniku našeho samostatného státu – Československé republiky. Při této příležitosti bych v krátkosti chtěla připomenout dobu, ve které naši lidé před rokem 1918 na vesnici žili.

V roce 1914 zasáhla hluboce do života lidí první světová válka, která trvala do roku 1918. Do této světové války musel nastoupit vojenskou službu snad z každého popisného čísla nějaký muž, stejně tomu bylo i v Popelíně. Doma pak bylo obyvatelstvo vystaveno všemožným útlakům a perzekucím. Byly nařízeny různé sbírky na vdovy a sirotky, pro vypovězence z ciziny a pro Červený kříž. Již v dubnu 1915 byly zabaveny všechny zásoby obilí, mouky a krupice a zavedeny tzv. chlebové lístky. Obyvatelstvo bylo přímo donucováno k upisování válečných půjček. Byly sbírány některé kovy jako cín, olovo, mosaz, hliník. Bylo sáhnuto i na zvony. Z věže popelínského kostela byly dne 25. 10. 1916 sundány dva zvony – jeden o váze 200 kg a druhý 50 kg. Rekvizice stíhala rekvizici a obyvatelstvo bylo zásobováno velice špatně. Lid hladověl, nastalo přeláčení a následkem toho úžasné stoupání cen. Nakonec i peníze přestaly být platidlem a nastala výměna živin za látky, skvosty, šaty a prádlo. Tím však chudší venkovští lidé velice trpěli, neboť neměli takových věcí, jež výměnou za potraviny byly požadovány. Vymizel soucit k trpícím, vymizela všechna lidskost, zavládlo udušáctví a sobeckost. Tyto tísnivé a zlé životní poměry ještě stíraly ne-

moci a různé přírodní pohromy. Tak např. koncem měsíce května a začátkem června roku 1918 přišly několikrát se opakující noční mrazy. Žito, které právě kvetlo, bylo poškozeno na 70–100 % a muselo se pokosit na krmení a stelivo. Brambory zmrzly úplně a byly těž poškozeny listnaté i jehličnaté stromy. Z ovocných stromů spadly všechny plody. Z nemoci se v Popelíně a okolí velkou měrou rozšířila nemoc zvaná „španělská chřipka“. Postižení touto nemocí za vysoké horečky a zánětu plic v několika dnech umírali. Nebylo lékařů ani léků. Naše obec byla postižena tou měrou, že muselo být přerušeno vyučování a škola uzavřena. Některý den byly 2 i 3 pohřby. Na těžké období 1. světové války vzpomíná můj účastník, dnes již nežijící, Jan Kočvara z Popelína. V roce 1933 napsal historické vzpomínky prostého vojína na světovou válku pod názvem „Mé válečné útrapy“, které vyšly tiskem. Je to prosté vyprávění o skutečnosti, prosté vzpomínky jednoho z těch tisíců neznámých dobrých českých vojáků, trpících ve světové válce krutou vládou Habsburků.

První světová válka skončila v roce 1918. Dne 3. 11. 1918 se v naší obci konala velká oslava a lidé svou účastí projeвили velkou radost nad naším osvobozením.

Budu popisovat události doslova tak, jak je zaznamenal kronikář obce, řídící učitel František Melena:

„Rozsáhlé selské statky i malé chaloupky pyšnily se

barvou červenou a bílou. Lidé z celého okolí jednotlivě i ve skupinách scházeli se, aby svojí účastí projevili radost nad naším osvobozením. Setmělo se a jako na povel rozzářila se všechna okna domů a domků. Malíčké družičky, školní mládež, děvčata i hoši v krojích a pak nepřehledné množství lidu – všichni s úsměvem na rtech, s radostí v oku – ozdobeni praporky, stuhami v národních barvách a trikolorami řadili se v průvod. Nade vším vlály prapory a zvedaly se desky s nápisy. Tlumený svit různobarevných lampiónů dovršoval malebný dojem průvodu. Zahrála hudba. Známé zvuky národní hymny, doprovázené nadšeně zpěvem mladých i starých, rozlehly se dědinou. Posvátný – svatý okamžik. Hudbou zahráný pochod z národních písní pohnul celým průvodem. Byla vykonána obvyklá okružní cesta. Průvod byl všude nadšeně pozdravován. Les praporů rozvlnil se při každém pozdravu a hřimavé „Nazdar“ bylo odpovědí těch malých vlastenců. Před pomníkem zrušení roboty se průvod zastavil a znovu zazněly posvátné zvuky národní hymny „Kde domov můj“. Dojem byl věčný, nezapomenutelný.“

Radostně viděl bývalý kronikář spolu s našimi občany údobí skončení první světové války, aniž by tušil, jak brzy nastane našemu lidu další těžké období. Čas se nezastavil, radostné nadšení rychle vyprchalo, přišla hospodářská krize a zůstala bída. Ale o tom všem zase někdy jindy.

Zdeňka Koubová (bývalá matrikářka a kronikářka obce)

Vzpomínka na popelínské legionáře

I v Popelíně se museli místní mužové zapojit v roce 1914 do bojů první světové války. Podle obecní kroniky nastoupil jako voják z každého popisného čísla nejméně jeden muž. Celkem jich bylo více než 150. Někteří z nich byli zajati, někteří padli, jiní zemřeli následkem nemoci nebo zranění. Naštěstí většina z nich se později vrátila domů, aby mohli s dalšími budovat novou osvobozenou vlast.

Přes nepřehlednou situaci na frontě se za války i mezi Popelínáky našli ti, kteří se zapojili do vytváření československého vojska (později legií), aby tak podpořili vznik samostatného státu Čechů a Slováků.

Jak je uvedeno v místní kronice, sloužilo v legiích celkem 15 mužů z Popelína. V ruské legii sloužili Hynek Ptáček, Jan Šourek, Karel Geist, Emil Snížek, Jan Snížek, Josef Snížek, František Kadlec, Josef Fingral, František Beran, Josef Tůma, Václav Kadlec, František Urban a Karel Peroutka, v italské legii Hubert Urban a ve francouzské Tomáš Tomšů.

Také popelínští legionáři museli v Rusku absolvovat (vlakem po sibiřské magistrále) strastiplnou cestu plnou bojů a útrap až do vzdáleného Vladivostoku při pobřeží Tichého oceánu. V průběhu jara a léta roku 1920 se postupně vraceli na lodích kolem Indie a Suezským průplavem zpět do Evropy a nové vlasti. Doma v Popelíně byli radostně vítáni a v listopadu 1920 bylo na jejich počest sehráno místní Jednotou divadelních ochotníků představení divadelní hry „Lešetínský kovář“.

Jak píše místní kronikář a řídící učitel František Melena v obecní kronice:

„Před zahájením představení uvedeni byli legionáři předsedou jednoty (div. ochotníků) p. Janem Novákem na čestná místa. Při příchodu legionářů provolávalo shromážděné obecenstvo legionářům „Na zdar“. Iménem jednoty uvítal z jeviště legionáře řídící učitel, t.č. režisér jednoty Frant.

Melena. Za legionáře odpověděl, poděkovav za uvítání, legionář p. Karel Geist.“

Jak vidět, Popelín si svých odvážných mužů, kteří se zapojili do bojů za osvobození naší vlasti od rakouské nadvlády, velmi vážil. Všichni měli radost ze vzniku samostatné Československé republiky a také si všichni uvědomovali, jak významně se legionáři o její vznik zasloužili.

Mgr. J. Čevelíková, kronikářka

Popelínští legionáři slaví 1. máj 1920 v Rusku

Popelín včera a dnes

Koupaliště

V roce 1978 započal MNV v investiční akci „Z“ budovat koupaliště. K výstavbě bylo vybráno krásné přírodní místo zv. pod „Němcovým bukem“. Stavba byla dokončena v roce 1979. Veškeré práce byly prováděny brigádnicky místními občany.

foto 1979

foto 2018

Popelín včera a dnes

Centrum

V roce 1980 vybudoval MNV novou zděnou autobusovou čekárnu u Pešinových. V roce 2015 došlo k celkové rekonstrukci čekárny.

foto 1980

zpracoval: Pavel Svoboda

říjen 2018

foto 2018

str. 5

Hasiči v Popelíně

V rámci oslav 100 let od vzniku Československa je důležité připomenout i historii našeho hasičského sboru, o které je možno se dozvědět z kroniky hasičů. Kronika je vedena od roku 1933 a je k dispozici u současného kronikáře Jiřího Houšky.

Na úvod citát z první strany knihy:

„Vznik hasičského sboru.

Počátkem roku 1926 bylo blízké okolí naší obce Popelína postiženo častými požáry, které v našem hornatém a chudém kraji nadělaly velké škody. Žel, že i naše obec nebyla ušetřena a tak dne 1. května 1926 zničeno bylo požárem celé stavení p. Mátle Antonína čp. 39. Záchraných prací se ujallo přispěchavší místní obyvatelstvo a všemožně bránilo se proti šíření dravého živlu. Dostavením se okolních hasičských sborů končilo jejich společné úsilí se zdarem. Při tomto požáru byly všeobecně uznávány nedostatečné hasičské prostředky v obci a přetřásána nutnost po nápravě po této stránce. Tehdejší zastupitelstvo obce (Melena Fr. řídící učitel, Jirků Matouš domkař, Novák Fr. kolář, Novotný Jan rolník, Sntízek Emil rolník, Čapek Frant. rolník, Malý Jan dělník, Vanča Jos. krejčí, Kazda Matěj domkař, Soukup Frant. rolník, Špikla Hynek železn. pensista, Kadlec Ignác obchodník, Soukup Jos. domkař) s p. Novákem Janem jako starostou v čele, usneslo se na své schůzi na zakoupení vhodné stříkačky a k založení hasičského sboru. Tento první krok byl s radostí v obci uvítán a tak došlo v neděli 13. května 1926 k ustavující schůzi hasičského sboru, kterou o 3. hod. odpolední v hostinci „u Kadleců“ zahájil starosta obce Jan Novák za velmi četné účasti všeho místního občanstva, jakož i starosty telečské hasičské župy p. Klímy Stanislava. Starosta obce i starosta župy hasičské vysvětlili ve svých referátech význam hasičstva a zdůraznili, že úkolem hasičstva je nejen pomáhati bližnímu při živelních pohromách, ale i po stránce kulturní jest povinností hasičských sborů pěstovati cílevědomou výchovu jak svého členstva, tak i širší veřejnosti a proto jest povinností každého uvědomělého občana, by činnost hasičského sboru dle možností podporoval. Jelikož hasičské sbory jsou organizací nepolitickou, může se státi členem dobrovolného sboru hasičského každý řádný občan, jenž má dobrou vůli svému bližnímu v čas potřeby býti nápomocen. Referáty vyslechnuty s velkým zájmem, čehož důkazem jest přihlášení se všech přítomných za členy ustavujícího se hasičského sboru.“

Celkem se tehdy přihlásilo 27 členů. Dnes má náš sbor 56 členů, z toho 9 žen a 47 mužů. Dále máme družstvo mládeže, kde je 17 malých hasiček a hasičů. To svědčí o tom, že se po 92 letech tradice hasičů v Popelíně udržela a je určité postaráno i o její budoucnost. Za dlouhou dobu svého působení pomohli hasiči ve velkém počtu případů. Za zmínku stojí například tyto zásahy:

„Mladý hasičský sbor prvně účinně zasáhl v neděli 8. ledna 1928, kdy při náhlé noční vodní zátopě domků p. Fajta Jana a Dubského Tomáše, přispěchal postiženým pomoci

a pomocí stříkačky vodu ze zaplavených objektů vypumpoval. Bezvadný výkon stroje a obětavý zákrok členstva byl všeobecně pochvalně oceňován.“

„V neděli 5. května 1929 před 12. hod. noční vypukl v naší obci, v obytné budově p. Fajta Jos. (č. p. 28) požár, který živem jsa dřevěnou konstrukcí přilehlé budovy, stal se velkým nebezpečím svému okolí, nacházejce se v těsném sousedství. K požáru dostavil se ihned po poplachovém signálu (ve 3 minutách!) místní mladý hasičský sbor s motorovou stříkačkou, který za vedení bratra místonáčelníka Geista Karla, měl prodělat první křest ohněm. Sbor zaujal postavení a třemi proudy útočil na ohrožená místa a svou pohotovostí přičinil se zdarem o obmezení požáru na hořící objekt, čemuž napomáhalo panující bezvětří. Motorová stříkačka se znamenitě osvědčila, pracujícíce nepřetržitě po celou dobu požáru. Použito 100 m hadic. Později přijel sbor Česká Olešná, avšak již účinně nezasáhl. Místní sbor zůstal v pohotovosti až do rána. Prodělali jsme první křest ohněm a budme hrdi, že jsme obstáli čestně.“

A jeden zásah ze současnosti – rok 2017:

„Dne 29. října měla naše výjezdová jednotka ostrý zásah u požáru stodoly v Kamenném Malíkově. V době od 12⁰⁰ do 17⁰⁰ hodin zde zasahovalo celkem 8 členů našeho sboru.

Tisková mluvčí HZS Jihočeského kraje paní Vendula Matějů uvedla:

„Do Malíkova vyjeli profesionální hasiči z jindřichohradecké stanice a dále jednotky dobrovolných hasičů obcí Jarošov nad Nežárkou, Zdešov, Popelín a Nová Včelnice. Průzkum na místě požáru ukázal, že hoří nejen stodola, ale také především obytná část stavení. Osádky sedmi cisteren velitel zásahu okamžitě rozestavěl k hašení. U požáru je jedna zraněná osoba, která se pravděpodobně nadýchala zplodin hoření. Hasiči ji resuscitovali, přes operační středisko byla do Kamenného Malíkova povolána rychlá záchranka. Nyní je postižený člověk v péči zdravotníků. Hasební práce stále pokračují.“

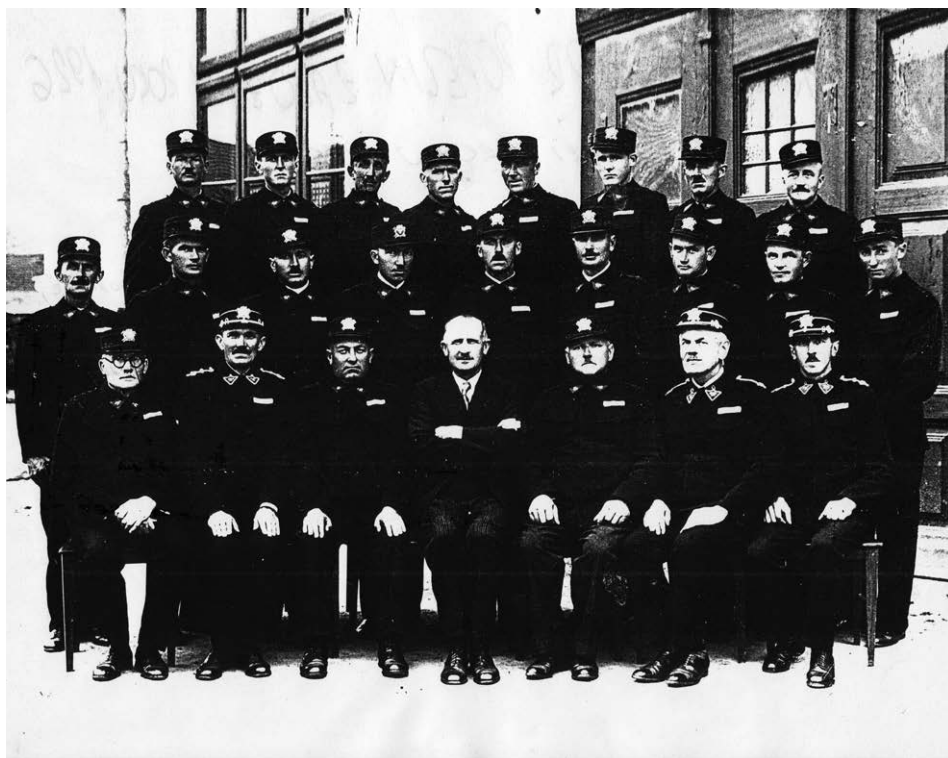
Po tomto zásahu dostal náš sbor děkovný dopis od majitele objektu v Kamenném Malíkově, ve kterém v závěru stojí:

„Moc si vážím Vaší práce a toho, co dobrovolně děláte. Hodně zdraví a štěstí v roce 2018“.

Poslední slova určitě hovoří za vše a jsou svědectvím o tom, že dobrovolná práce hasičů je velkým přínosem pro ostatní.

Popřejme členům našeho Sboru dobrovolných hasičů v Popelíně hodně zdaru do dalších let. Jak při ochraně zdraví a majetku občanů, tak při pořádání kulturních a dalších akcí pro jejich pobavení. Těším se, až za necelých osm let, stejně jako naše republika, oslavíme kulaté sté výročí.

Jiří Houška
kronikář SDH Popelín

Hasiči v roce 1936

Budování Popelína od roku 1918

Popelín prošel za posledních sto let mnoha změnami. Jeho obyvatelé byli v roce 1918 stejně jako jinde nadšeni z nového státu a ochotně se zapojovali do spolků a dalších organizací. Zároveň se podíleli na změnách ve vzhledu obce.

1. Období mezi světovými válkami

Již v lednu 1919 byla v naší obci založena tělocvičná jednota **Sokol**, do které se přihlásilo přes 50 členů. V r. 1926 byl v Popelíně založen **sbor dobrovolných hasičů**, který v roce 1927 obdržel novou kombinovanou stříkačku na pohon motorem i ruční. V roce 1932 byl založen sportovní klub – **oddíl kopané**. Klub si vybudoval hřiště „Na Drahách“ (nad Spořilovem). Na úpravě hřiště pracovali sportovci i ostatní občané zdarma.

V r. 1924 bylo započato s budováním **silnice do Žirovnice** (dokončena v roce 1935), v roce 1929 s **regulací potoka**. V letech 1931–1932 proběhla elektrifikace Popelína a první žárovky se rozsvítily 23. 2. 1932.

Ve třicátých letech byly postaveny **rodinné domky Spořilov** směrem na Horní Olešnou.

V této době byly v Popelíně aktivní **dva divadelní spolky ochotníků**, které měly sídlo v hostinci U Kadleců. V roce 1930 postavil hostinský Jaroslav Zeman ke svému hostinci sál, v němž měl trvalé jeviště divadelní spolek Dorostu živnostensko obchodní středostavovské strany. Spolek byl velice aktivní až do Protektorátu a ve své činnosti pokračoval i po roce 1945.

2. Protektorát a poválečné období

V době Protektorátu se rozvoj obce přibrzdil, lidé měli jiné starosti. Přesto Divadelní spolek uváděl dále několikrát v roce nenáročné divadelní kusy, které musely být předem schváleny protektorátními úřady.

I v Popelíně přivítali občané s radostí konec války. Majitelé zdejšího velkostatku bratři Ludvík a Leonard Kalinovi byli odsouzeni za kolaboraci a jejich majetek propadl ve prospěch státu. V letech 1948–1949 došlo k přestavbě bývalého **Kalinova zámku pro účely obecné školy**, která byla slavnostně otevřena 28. 8. 1949.

V červnu 1947 byl vybudován svépomocí občanů **místní rozhlas**, buduje se **dešťová kanalizace**. V roce 1949 byl ve zdejší obci ustaven přípravný výbor **jednotného zemědělského družstva**. JZD však bylo založeno až v roce 1957. Rok 1952 – vybudován **rybník Nový** (nad Spořilovem) o výměře 20 ha (přesněji obnoven po 100 letech); 1957 – přípravné práce na stavbu **nového hřbitova**, 1959 – **asfaltování průběžných silnic** obcí, budovány **chodníky**; 1960 – adaptace stodoly od čp. 70 na **požární zbrojnici**; započato se stavbou **potravinářské prodejny Jednoty** u kostela (dnes soukromý dům).

3. Nejnovější období od roku 1970

V roce 1970 se začal budovat **celoobecní vodovod** (budoval se 5 roků); 1977 – **demolice farské kůlny** u kostela, demolice čp. 37 za účelem vybudování **nové silnice na Strmilov**; 1978 – započeti práce na vybudování **koupaliště**; vyčištění rybníka Podvesný, část byla zavezena a **vybudován park s dětským koutkem**; 1979 – započato s výstavbou **hřiště směrem k nádraží**; výběr staveniště k výstavbě 6 rodinných domků na Spořilově.

1980 – demolice hospody u Kadleců a nemovitosti čp. 18 (slavnostní otevření nové **restaurace U Kadleců** v roce 1983); vybudování **zděné autobusové čekárny** u Hrbkových

1987 – demolice nemovitostí ke stavbě **nového nákupního střediska** (ote-

Popelín 1917

vřeno v roce 1991); 1990 – generální **oprava „biliáru“** v zámeckém parku; 1991 – **zrušení místního kina**, sál byl vrácen v restituci manželům Zemánovým; byly pokáceny proschlé topoly u rybníka Podvesného; **opravena kaple na Dobré Vodě**; 1997 – výstavba **komunikace za hřbitovem** směrem na Žirovnici.

Pro zefektivnění práce místních národních výborů v malých obcích docházelo od šedesátých let ke **slučování** některých **obcí** ve větší správní celky. Tak byl k Popelínu v roce 1980 přičleněn **Bednářeček** s 200 obyvateli a v roce 1985 **Horní Olešná** s 83 obyvateli. Po změnách v devadesátých letech se Bednářeček v roce 1992 opět od Popelína oddělil. Horní Olešná je místní částí obce Popelín dodnes. I tam docházelo ke zlepšování podmínek pro život obyvatel – byl opraven vodovod, opravena budova hasičské zbrojnice a obecního úřadu, aktivní členové SDH se podíleli na rekonstrukci a vybudování **Panské zahrady** jako sportovního a kulturního centra Horní Olešné. Další pozdější významné změny jako **plynofikace obce**, generální **oprava zámeckého parku**, dokončení opravy kapličky na Dobré Vodě, **obnova tarasu místního potoka** a konečně **vybudování splaškové kanalizace s čističkou odpadních vod** si jistě pamatují i příslušníci mladší generace našich občanů.

Jak vidíte, Popelín prošel velkými změnami a za sto let bylo vybudováno mnoho objektů a staveb. Obec je dnes nejen pro návštěvníky přívětivá, upravená a čistá.

Život na vsi se za sto let velice změnil. Ubylo prodejen, hospod, řemesel. Na druhé straně obyvatelé obce mají možnost dopravit se do blízkých měst vlakem nebo autobusem

několikrát denně. Již se nechodí na úřady pěšky s botami přes rameno, většina domácností vlastní auto. Obec je plně elektrifikovaná, má vlastní vodovod i kanalizaci.

Zbývá jen popřát jejím obyvatelům, aby se jim tady dobře žilo i dalších nejméně sto let. Aby i nadále byl mír a svět bez válek.

Zdeňka Koubová (bývalá kronikářka), Jaroslava Čevelíková (kronikářka)

Popelín ve 30. a 40. letech 20. století

POPELÍN

HORNÍ OLEŠNÁ

Obyvatelstvo a jeho zaměstnání

Nejvíce obyvatel měl Popelín v r. 1921 a to 894, z toho 418 mužů a 476 žen (pro zajímavost v roce 1870 tu žilo 778 obyvatel ve 102 domech). Dnes žije v Popelíně (včetně místní části Horní Olešná) 499 obyvatel (z toho 266 mužů a 233 žen). Pokles počtu obyvatel souvisí především s možnostmi zaměstnání a vybavení vesnice veřejnými službami - v roce 1923 tu byli 4 krejčí, 3 obuvníci, 3 truhláři, 2 kováři, 2 koláři, 1 sedlák, 3 řezníci, 4 hostince, 5 obchodů se smíšeným zbožím, obchod se střížním zbožím, 2 obchody s máslem a vejci, obchod s obilím, s kůžemi, kramářství.

Lidé se tu dříve živili zemědělstvím, perleťářstvím a bylo zde dost železničářů. Ženy pracovaly buď v zemědělství, někdy též pomáhaly s perleťářstvím a bylo zde i dost domácích pletarek. Další pracovní příležitost byla na místním velkostatku statkáře Kaliny.

Od roku 1958, kdy byla v Popelíně založena pobočka Jihočeské Fruty, pracovala v tomto potravinářském podniku značná část žen. Muži pracovali především v Jednotném zemědělském družstvu a od roku 1959 v provozovně Státního rybářství. Po zrušení Fruty i Státního rybářství zůstalo největším zaměstnavatelem Zemědělské družstvo Popelín, kde pracují převážně muži a mnoho mladých lidí dojíždí za prací jinam.

Z. Koubová, J. Čevelíková

☹️ Ach ty krabice!

Mezi moje pravidelné domácí povinnosti téměř o každém víkendu patří vynášení tříděného odpadu. Barevné kontejnery nedaleko, odpad doma připraven, roztříděn v samostatných nádobách. Zkrátka práce na pět minut, žádný problém.

Ale problém nastává u kontejnerů.

Modrý kontejner je plný. Jak je to možné, vždyť se nedávno vyvážel?

Aha, opět ty krabice! Zase jsou zde celé, neroztrhané. Není jich tolik, ale kontejner je zaplněn. Ponořím tedy hlavu a ruce dovnitř, vybírám, dupu, trhám a vracím zpět.

A z pěti minut je náhle čtvrt hodiny. Věřte, že se dá čas o víkendu trávit i lépe.

Děkuji za pochopení a těším se na poloprázdný modrý kontejner.

Jiří Houška

OBEC POPELÍN A ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA POPELÍN

VÁS SRDEČNĚ ZVOU 26. ŘÍJNA 2018

NA OSLAVY 100 LET VZNIKU ČESKOLOVENSKA A 230 LET OD ZALOŽENÍ ŠKOLY V POPELÍNĚ

ING. TOMÁŠ ZAŇÁK
STAROSTA OBCE

PROGRAM OSLAV 26. 10. 2018:

13.30–15.30: DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
V ZŠ A MŠ POPELÍN

16.00: SLAVNOSTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ
V ZÁMECKÉM PARKU
V POPELÍNĚ

MGR. LENKA MACKŮ
ŘEDITELKA ZŠ A MŠ

